

No sempre guanyen els millors. Capítol 1 L'Hongria dels anys 50

per Rafael Castañer

En aquesta nova sèrie repassarem les seleccions i equips que no van guanyar res, però que sí mereixen la nostra atenció. Com per exemple, l'Hongria dels anys 50. Aquella selecció fou una meravella. La llàstima va ésser que en aquella època la televisió es trobava en els seus inicis. Hongria ja tenia tradició de futbol perquè ja havien participat en jocs olímpics i mundials. De fet, a França'38 van arribar a la final que van perdre contra Itàlia [diuen que Mussolini es va agafar el campionat com un element de propaganda del seu règim feixista i va pressionar els seus jugadors perquè guanyessin a qualsevol preu, i fins i tot va enviar un missatge al capità que deia: vincere o moriré].

Als anys 50, Hongria tenia un equip nacional farcit de jugadors extraordinaris com ara Puskas, Czibor, Kocsis, Szusza o Bozsik, que van ser els primers a jugar al toc, a voler la possessió, a fer passades amb criteri en una època en què manaven el físic

i les puntades llargues cercant l'home més avançat. També van ésser uns trencadors tàctics, ja que van emprar un sistema de joc molt ofensiu [4-2-4] que va acabar definitivament amb el que utilitzava tothom, el sistema WM, amb la idea de no encaixar gols. El 1952 van vèncer en el torneig de futbol dels Jocs Olímpics d'Hèlsinki amb un joc brillant. Posteriorment, van humiliar els anglesos, que es creien els reis del futbol perquè havien inventat aquest esport i anaven de sobrats. El 1953, al mític Wembley, van imposar-se per 3-6 en un amistós. Els britànics es van enfurismar i van sol·licitar un nou enfrontament. Aquest cop, el partit es va disputar a Budapest... i va acabar amb el resultat de 7-1.

En aquest escenari, Hongria es va presentar al Mundial de Suïssa del 1954 com a gran favorita. Va començar golejant a Corea del Sud [9-0] i a l'Alemanya Federal [8-2], i en els quarts de final es van desempallegar del Brasil [4-2] en el considerat partit més violent de la història dels mundials. A les semifinals, van derrotar per 4-2 l'Uruguai, el vigent campió. A la final, es van tornar a topar amb l'Alemanya Federal i els magiars es van posar per davant [0-2], però els teutons van remuntar i van acabar guanyant per 3-2. Això sí, amb l'última tecnologia en botes (amb tacs més llargs ideals per camps enfangats) i unes injeccions de vitamines miraculoses a la mitja part...

Patrocinat per:

Castañer
-1927-

ENTREVISTES EN BLANC I BLAU

JOSEP ARDILA
Directiu responsable del futbol de base

“A la pedrera no hi ha cultura de l'esforç, però ja hem començat a solucionar-ho”

Jove i sobradament preparat, en Josep sent veritable passió pel futbol i per ensenyar tots els seus secrets als més petits. A la nova junta directiva, ha assumit les funcions de coordinació de la pedrera i té els objectius molt clars: res s'aconsegueix sense dedicació i treball. Aquesta ha de ser sempre una de les premisses a tenir en compte...

Primer de tot, parla'm una mica de tu. Vas jugar a futbol, de petit?

Sí, vaig jugar amb el Celrà fins que vaig acabar l'etapa de juvenils. Hauria pogut seguir jugant, però vaig dedicar-me a entrenar perquè em motivava molt més. Dels anys de jugador vaig aprendre moltes coses dels meus entrenadors i, sobretot, a treballar junts amb tot l'equip per aconseguir un objectiu.

Des de quan fas d'entrenador? Sempre al Banyoles?

Sóc entrenador des dels 16 anys, ara en tinc 24. Tinc el títol de monitor de futbol de base i un curs de gestió esportiva al Johan Cruyff Institute. Vaig començar entrenant a benjamins a Celrà fins que l'any 2012, gràcies a la confiança d'en Pep Masdevall, em vaig incorporar al Banyoles, on des del primer dia estic molt a gust amb tota la gent que forma part del Club: jugadors, pares, junta, socis i la resta d'entrenadors.

Quin tipus de joc t'agrada? En quin entrenador t'emmiralles?

A mi m'agrada dominar el joc mitjançant el control de la pilota i ser protagonista del partit. Com a tots els barcelonistes, en Pep Guardiola és un referent, però també admiro a Manolo Preciado, un entrenador que va ser capaç de fer competitiu un equip humil com l'Sporting de Gijón.

Com a directiu responsable del futbol de base, quin és el camí a seguir i l'objectiu a assolir en aquest apartat?

L'objectiu és treure el màxim rendiment dels jugadors i aconseguir que gaudeixin amb la competició. Si formem bons jugadors, que rendeixen, que s'esforcen, que s'ho passen bé aprenent, de ben segur que augmentarem el nivell dels equips. Fet i fotut, el més important és que un futbolista, quan acabi la seva etapa del futbol de base, recordi positivament el seu pas pel Banyoles i pugui dir que li han ensenyat a competir, a treballar, a defensar una idea, i que això li servirà en l'esport i en la vida en general.

Quines mancances principals tenen els jugadors de la pedrera del Banyoles? Potser els falten fonaments? Això

té solució, però no pas el físic o l'actitud... Què en penses, de tot plegat?

Falta més cultura de treball i de l'esforç. Ells volen jugar sempre, marcar gols, guanyar partits, militar a preferent... i de vegades s'obliden que, per aconseguir-ho tot plegat, cal tenir predisposició a la feina, a escoltar als entrenadors i a ésser intenses en els entrenaments i partits. No obstant això, crec que anem pel bon camí. Des de l'àrea esportiva estem transmetent dia a dia aquesta idea a tots els jugadors, pares i entrenadors, i estem convençuts que en els pròxims anys s'aniran veient els resultats de la metodologia que hem començat a implantar aquesta temporada.

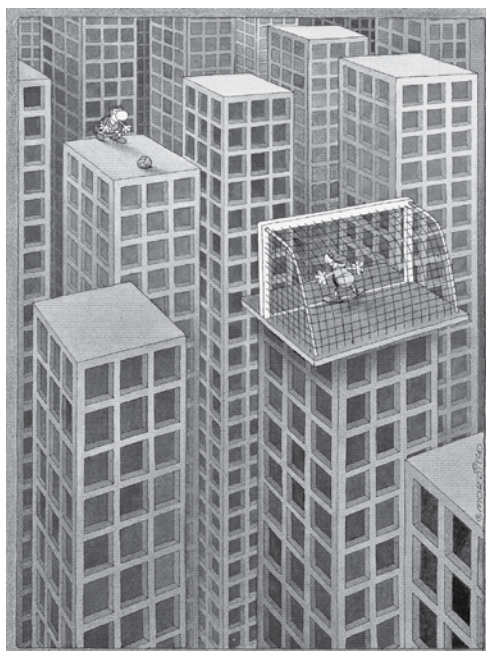
Per últim, com veus el primer equip?

Després d'un any molt complicat, tenim un equip molt jove en una categoria molt igualada. Deixant de banda el Llagostera, crec que si aconseguim combinar el talent amb un punt més d'intensitat el nostre primer equip pot competir a dalt de la classificació.

Classificació de Primera Catalana [Grup 1]

Equips	Punts	Partits				Gols		Últims partits jugants
		J.	G.	E.	P.	F.	C.	
1 LLAGOSTERA, U.E. "B"	33	12	11	0	1	38	10	G G G G G
2 PALAFOLLS, C.D. "A"	22	12	6	4	2	17	12	G P E P G
3 CORNELLÀ TERRI, A.E. "A"	21	12	6	3	3	19	15	E G P P G
4 BANYOLES, C.E. "A"	20	12	6	2	4	21	15	P P G G E
5 TORDERA, C.F. "A"	20	12	6	2	4	17	22	P E G G G
6 ESCOLA F. BOSCH DE TOSCA, C. "A"	18	12	5	3	4	21	16	G G P G P
7 BISBALENC, A.T. "A"	17	12	5	2	5	18	17	P G P G P
8 BASE ROSES, C.F. "A"	17	11	5	2	4	17	15	E P E G N
9 CASSÀ, U.D. "A"	16	12	4	4	4	21	22	P P E G P
10 BREDÀ, U.E. "A"	15	12	5	0	7	21	24	G G P G P
11 BLANES, C.D. "A"	15	12	5	0	7	21	28	G P G P G
12 BESCANÓ, C.D. "A"	14	11	4	2	5	16	21	G P G P N
13 VILAMALLA, F.C. "A"	13	11	4	1	6	16	17	P G P P N
14 CAN GIBERT, U.E. "A"	12	12	3	3	6	11	14	E G G P E
15 BESALÚ, C.E. "A"	11	12	3	2	7	14	17	E G P P P
16 GUÍXOLS, A.D. "A"	11	12	2	5	5	14	18	P E G P E
17 SANT GREGORI, A.E. "A"	11	12	2	5	5	12	20	P P E P E
18 CAMPRODON, U.E. "A"	11	11	3	2	6	9	19	G P P G N

El rival del Banyoles

L'il·lustrador: **Mordillo**.

EL RIVAL D'AVUI

JJORNADA 13 DE L·LIGA DEL GRUP 1 DE SEGONA CATALANA

Diumenge 29 de novembre
a les 12.00 hores del migdia

CLUB ESPORTIU BANYOLES AGRUPACIÓ ESPORTIVA CORNELLÀ DEL TERRI

Estadi Municipal
Miquel Coromina i Moret

Estadi: **Municipal de Cornellà**

Entrenador:
Josep Maria Pibernat

President:
Mario Acerete

**Samarreta verda, pantaló
blanc i mitjons verds**

Agrupació Esportiva Cornellà del Terri

L'actual Cornellà del Terri, dirigit a la banqueta per l'exjugador del Banyoles Josep Maria Pibernat, és un equip un pèl irregular, com ho demostra els resultats obtinguts en les primeres dotze jornades de la competició. No obstant això, els verds ocupen la tercera posició de la classificació amb 21 punts, un més que el Banyoles. El derbi, doncs, es presenta interessant perquè si els locals aconsegueixen la victòria superaran els visitants en la taula. Entendre la trajectòria del Cornellà en la present lliga de Segona Catalana és complicat perquè no s'han fet forts a casa però tampoc han patit moltes derrotes a domicili. És un onze imprevisible capaç d'allò millor i d'allò pitjor en només una jornada.

Han guanyat sis partits, n'han empatat tres i n'ha perdut tres, els dos últims de forma consecutiva abans de la jornada anterior. Els números revelen que el Cornellà no es caracteritza per marcar molts gols, però que els rendibilitza enormement. Practica un joc de triangulació al mig del camp amb sortida ràpida per bandes, tot plegat sustentat per una defensa de ferro que concedeix poques oportunitats a les davanteres rivals. Fins ara, només els han marcat 15 gols, la mateixa xifra que el Banyoles. Per tant, l'aposta ofensiva dels blanc-i-blaus impactarà frontalment amb la robustesa defensiva d'un Cornellà que arribar a l'estadi Miquel Coronina i Moret amb ganes de donar la sorpresa i endur-se uns tres punts que el mantindrien en les posicions capdavanteres de la classificació. Un enfrontament d'allò més atraient, sens dubte.